

# שתי משניות ליום

## משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה  
להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)  
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת  
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט  
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"  
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת  
גבריאל ב"ר יעקב יצחק עדני ע"ה  
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

### משנה א'

**הוֹרָה כֹּהֵן מְשִׁיחַ** כהן גדול שנמשח בשמן המשחה והוא תלמיד חכם שקיבל סמיכה לפסוק הלכה **לְעֲצָמוֹ** שפסק הלכה לעצמו והתיר דבר איסור שאם עוברים עליו במזיד העונש הוא כרת ואם בשוגג צריכים להביא קרבן חטאת, אם הפסיקה נעשתה ב... **שׁוֹגֵג** היינו שנשכחה ממנו ההלכה **וְעֵשָׂה שׁוֹגֵג** ועשה מעשה ועבר על האיסור על סמך פסיקתו- **מְבִיא פֶר** כקרבן חטאת. ברם אם פסק ב... **שׁוֹגֵג** להתיר את האיסור אך... **וְעֵשָׂה מְזִיד** היינו ששכח שפסק להתיר ולא על סמך פסיקתו עבר על האיסור בכוונה (מזיד), או **מְזִיד** אם ידע שהדבר אסור ובכל זאת פסק לעצמו להתיר **וְעֵשָׂה שׁוֹגֵג** אך המעשה היה בשוגג, כגון: שידע שאסור לאכול חֶלֶב ופסק לעצמו שיכול לאכול חֶלֶב ובשעת המעשה התכוון לאכול סתם שומן ואח"כ התברר לו שאכל חֶלֶב בשוגג - **פְּטוּר** מלהביא קרבן והסיבה היא... **שֶׁהוֹרָאת כֹּהֵן מְשִׁיחַ לְעֲצָמוֹ** שאם פסק כהן משיח לעצמו להתיר את האיסור דינו הוא, **כֶּהוֹרָאת בֵּית דִּין לְצַבוֹר** כמו הדין של בית הדין שפסקו בטעות לציבור להתיר את האיסור, ולכן כמו שבית דין צריכים להביא קרבן רק אם הפסיקה והמעשה היו בשוגג, ואילו אם הפסיקה או המעשה היו במזיד פטורים מקרבן. כך גם דינו של הכהן המשיח, שרק אם הפסיקה והמעשה היו בשוגג מביא קרבן, אך אם הפסיקה או המעשה היו במזיד לא מביא קרבן.

### רבינו עובדיה מרטנורא

הורה כהן משיח - כהן גדול המשוח בשמן המשחה הורה היתר לעצמו, ועשה מעשה בעצמו בדבר שחייבים על דונו כרת.

### לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל  
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה  
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר  
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

## משנה ב'

### רבינו עובדיה מברטנורא

מתכפר לו בפני עצמו  
- חייב להביא פר בפני  
עצמו.

הורה עם הצבור - שהיה  
הוא אחד מן הסנהדרין  
ששגגו בהוראה.

### מתכפר לו עם הצבור

- בפר העלם דבר של  
צבור, ואינו צריך קרבן  
אחר. דסלקא דעתך אמינא  
כי היכי דביזום הכיפורים  
אינו מתכפר עם הצבור,  
דהא כתיב (ויקרא ט"ז)  
"ושחט את פר החטאת  
אשר לו", הכא נמי יהיה  
צריך קרבן בפני עצמו,  
קמשמע לן דלא. ונפקא לן  
מקרא דכתיב (שם ד') "על  
חטאתו אשר חטא", בחטא  
המיוחד לו מביא קרבן בפני  
עצמו, ובחטא שאינו מיוחד  
לו, אינו מביא קרבן בפני  
עצמו.

### שאינן בית דין חייבין

- כלומר, דין הוא  
שהמשיח מתכפר עם  
הצבור, שהרי אין בית דין  
חייבין וכו' וכן המשיח,  
אלמא הושה המשיח  
לבית דין בכל ענייניו, לא  
אם כן בשהורה עם הצבור,  
דין הוא שיהיה שוה לצבור  
ויתכפר עם הצבור.

ולא בעבודה זרה עד שיוור לבטל מקצת - לפי שנאמר בשאר מצות (ויקרא ד') "ונעלם דבר מעיני הקהל", ונאמר בעבודה זרה (במדבר ט"ו) "והיה אם מעיני העדה" וגו', מה בשאר מצות "ונעלם דבר" - ולא כל הגוף, אף בעבודה זרה "דבר" - ולא כל הגוף.

**הוֹרָה בְּפָנֵי עֲצָמוֹ** כהן משיח שפסק לעצמו **וְעָשָׂה בְּפָנֵי עֲצָמוֹ** ועבר על האיסור על סמך פסיקתו-  
**מִתְכַּפֵּר לוֹ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ** צריך להביא פר כקרבן חטאת לכפר על חטאו. אבל אם הכהן המשיח **הוֹרָה**  
פסק ביחד **עִם הַצִּבּוֹר** בית דין **וְעָשָׂה עִם הַצִּבּוֹר** והכהן המשיח עבר על האיסור ביחד עם כל  
ישראל, על סמך פסיקת בית דין - **מִתְכַּפֵּר לוֹ עִם הַצִּבּוֹר** ואינו צריך להביא קרבן בעצמו, לפי שהוא  
מתכפר בפר שמביאים בית דין על שטעו בפסיקתם\*, ומפני מה כהן גדול מתכפר עם הציבור, לפי שדין כהן  
המשיח שפסק בשגגה לעצמו להתיר את האסור, הוא כדין בית דין שפסק בשגגה לציבור להתיר את  
האסור, שכן כמו ש... **שְׂאִין בֵּית דִּין חַיִּבִּים עַד שְׁיִוְרוּ לְבַטֵּל מִקְצַת** להתיר את אחד מאיסורי  
המצווה **וּלְקַיִם מִקְצַת** אבל בשאר האיסורים הכלולים במצווה הם השאירו את האסור על כנו, **וְכֵן**  
**הַמְּשִׁיחַ** כך כהן המשיח אינו חייב להביא קרבן, אלא רק כאשר התיר אחד מן האיסורים הכלולים  
במצווה מסוימת, אך את שאר האיסורים ישאיר על כנם (לאסור אותם) ולא יתיר אותם. וכן גם הדמיון  
בדינים של בית דין ששגו וכהן משיח ששגה בעניין איסור עבודה זרה **וְלֹא** שאין מתחייבים בית דין / כהן  
משיח להביא קרבן אם התירו איסור ב... **בְּעִבּוּדָה זָרָה, עַד שְׁיִוְרוּ לְבַטֵּל מִקְצַת וּלְקַיִם**  
**מִקְצַת** היינו שהתירו את אחד מאיסורי עבודה זרה, אך את שאר האיסורים ישאירו על כנם, כגון:  
שיתירו להשתחוות לעבודה זרה ללא פישוט ידים ורגליים, אך יאסרו לעשות כן עם פישוט ידים ורגליים\*\*.

\* דבר זה נלמד ממה שכתוב "והקריב על חטאו אשר חטא" ומכאן למדים, אם חטא לבד בעצמו, מביא קרבן לבד לעצמו, אבל אם חטא אם הרבים, יוצא ידי חובת קרבן במה שמביאים הרבים.

\*\* ומניין למדים שגם באיסור עבודה זרה מביאים קרבן רק כאשר התירו את אחד מן האיסורים ולא כאשר ביטלו את כל המצווה, מזה שכתוב "ונעלם דבר מעיני הקהל", שנאמר לגבי פסיקה בשגגה בשאר מצוות התורה, ונאמר "והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה" בעניין פסיקת בית דין בשגגה באיסור עבודה זרה ולמדים מהמילה 'עניני' שנאמרה בשני הפסוקים גזרה שווה, שכמו בשאר המצוות מביאים קרבן רק כאשר התירו את אחד מן האיסורים ולא כאשר ביטלו את כל המצווה, כך בעניין שגגת עבודה זרה אין חייבים קרבן אלא אם כן התירו את אחד מאיסורי המצווה, אך לא כאשר ביטלו את כל האיסור של עבודה זרה.